

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glaahder , Munksgaard, 1965-83., s. 224. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263644176/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Hår dog den Naadig Gud ej Spiären ganske brecket.
Vil Hjorten icke staa' oc Haren lyde Tromme,
Mand kand med Høg oc Hund ham beedt, til klocken komme:
Kand hæsten biid' oc slae du kandst ham skamper tvinge,
Leg bidsel, mile paa, hand skal fuld høflig springe.
Ja, end den lille gniist, af *Adam* diure-vældc
Som end beholden er, af fryct kand Løven fælde,
Den brommend Tiure-art, den tuudend' Ulf forskrecke,
Oc den mand-sictig Biørn maac voltrende fremtrecke.
Det finger-tæmdte Fæ, vort huus ved liige holder,
Os spiser med sit kød oc mælk om vintren kolder,
Os klæder med sin Uld, huud, Lius oc alt de eje:
De som U-spislig' er' os fremfor' ofver veje,
Forflytte hüd oc diid naar vej' er' ond' oc goede,
Oc som Liif-eget træl tienn' os til Haand oc Foode.

[227] **T**RIN med mig listig op paa Lyst-huus her det heje,
II.
De Underlige
Diurs Besku-
else.

(a) Elephan-
ten foreholdis
forst, thi hand
er Guds vejes
Begyndelse
Lab. XL s. 15.

(b) Eller 32.
i. Macab. VI.
37.
(c) Q. Cart.
iii. VII, num.
14.

I denne klare luft, at skue grant oc neje,
Hvert Legem oc figur, hves Sæder de oc føre,
De gaac vel fort her frem, mens de os icke hører.
Blant andre mange Diur, som Gud i dag bestilde,
At bo' i Skof oc Busk, paa Bierg' oc Heeder vilde,
Som Diur-monarchen kæk, jeg seer i trop hin stoore
Den stærkest' Elephant (a) med ofver-seldsom foore:
Af reisigheden tyk, sin Selands Alm' i heje,
Med een forsærlig Snabl udvoxen mellem Øje:
Af Klaesten skyder ud tu nederbojed' Hoorne,
Hand paa sin brede Ryg kand bære Skants' oc Torne,
Hvoraf Soldater Brafv' i Krig' naar Mors regerer,
Vel tredve fekte (b) kund', os Indiar det lærer: (c)
Naar Amors hitsig pil han præger, styrken Volder,
At hannem ingen Mand i haft oc tomme holder.
Half Menneske-formuft Natuuren ham beskærer,
Hand for sin Herre gaf ned-knæler, herskab ærer.
U-tuctig, Fennicker, u-lydig, u-retsfærdig
Hand ej fordrage maac; men stedse den Årværdig,
Oprigtig, dumlig, from, al Venkierhed beviiser,